

● ÚVODNÍK

Když nepůjdeš ty, nepůjdu ani já

Mojžíš řekl Hospodinu: Pohled, ty mi říkáš: Vyved' tento lid, ale nedal jsi mi poznat, koho se mnou pošleš. Také jsi řekl: Znáš tě jménem, ano našel jsi milost v svých očích. Nuže, jestliže jsem opravdu našel milost ve tvých očích, dej mi poznat svou cestu, abych tě poznal a abych našel milost ve tvých očích a pohled, že tento národ je tvým lidem. Odpověděl: Moje přítomnost půjde s tebou a dám ti odpočinek. I řekl mu: Jestliže tvá přítomnost nepůjde s námi, nevyváděj nás odsud. Podle čeho se přece pozná, že jsem našel milost ve tvých očích, já i tvůj lid? Cožpak ne podle toho, že půjdeš s námi, takže budeme odlišeni, já a tvůj lid, od všech národů, které jsou na povrchu země? Hospodin řekl Mojžíšovi: I to, o čem jsi promluvil, učiním, neboť jsi našel milost v svých očích a znám tě jménem. On řekl: Ukaž mi svou slávu! Ex 33,12–18

Rozhovor mezi Mojžíšem a Hospodinem, který je zachycen ve 33. kapitole Exodu, proběhl ve velmi zvláštní situaci. V době, kdy od Hospodina na hoře přijímá Mojžíš desky s Desaterem, udělá Aron na nálehání Izraelců zlaté tele, které začnou uctívat. Přestože Izraelci na poušti Hospodina mnohokrát pokoušeli, tentokrát už Hospodin říká dost. Oznamuje, že sice dá Izraelcům zaslíbenou zemi, ale už nepotáhne v jejich středu. Stan setkávání je postaven mimo tábor, Izraelci odkládají všechny ozdoby.

Zkusme si to představit. Bůh by řekl: požehnám ti, splním všechna tvá přání a touhy, budeš úspěšný, ale já s tebou nebudu. Spokojí-li bychom se s tím?

Mojžíš se s tím nespokojil. Určitě chtěl do zaslíbené země a poušť, po které chodili, se mu až tak nelíbila. Když ale slyší, že by do zaslíbené země měli vejít bez Hospodina ve svém středu, tak se modlí odvážnou modlitbu. Pokud nebudeš s námi, tak nás nikam neved'. Bez tebe nikam nejdeme.

Modlí se o milost, která se projeví tak, že pozná Boha. Nikoli, že by ho neznal, ale chce ho poznat více. Znáť Boha je ta největší milost, kterou můžeme zažít. A dále v podstatě říká, že zaslíbená země je prima, ale bez Boha tam nechce a bude raději s Bohem na poušti. V podstatě to samé říká žalmista, když vyznává, že je lepší jeden den u Božích nohou než tisíc v královských palácích. Rádi to zpíváme, ale pro každého to zname-

**Nechci jít do ničeho,
do čeho nepůjde
Hospodin.
Chtěl bych jednat
stejně jako Izraelci,
kteří stáli,
když stál ohnivý sloup,
který je vedl, a šli,
když se pohnul.**

Boží záměr. Požehnání bez Boha je velké pokušení pro církev. Co si vybereme my?

Mojžíš vybral dobře a Bible ho řadí mezi hrdiny víry. Na předním místě mu šlo o Boží přítomnost. Od prvního setkání s Hospodinem u hořícího keře hodně vyrostl, změnil se a poznal, o co skutečně jde. Boží přítomnost nic nenahradí.

Na počátku roku jsme se postili za zásadní věci. Proti splínu a depresi, za roztoužení po Hospodinu, za stonásobnou úrodu, za setby předků. Nic z toho se nemůže stát, pokud Hospodin nebude mezi námi. Chceme Boží přítomnost, ať to stojí co to stojí? Není to pro mne řečnická otázka, je to otázka úplného základu mého života. Nechci jít do ničeho, do čeho nepůjde Hospodin. Chtěl bych jednat stejně jako Izraelci, kteří stáli, když stál ohnivý sloup, který je vedl, a šli, když se pohnul. Nemáme ohnivý sloup, ale máme to, co neměli oni. Byl vyliť Duch svatý. On nás vede a s ním jsme v Boží blízkosti. Kéž jsme v Boží přítomnost jako jednotlivci i celý sbor.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Koncem ledna skončil sborový půst. Pro mě tyto společné půsty bývají pozitivním impulsem k hledání Boží vůle a současně zdrojem radosti. Nejenom, ale i při půstu zažívám výjimečné Boží dotečky. Vnímám Jeho lásku a posilu, to jak mi fandí a spolu se mnou se raduje, směje i pláče. Oddělit se částečně, nebo i úplně od tělesných zdrojů energie, přináší bystřejší vnímání té Boží životodárné síly! Půst je, kromě odřeknutí se jídla a světských požitků, postoj srdce – pokání a naslouchání. Pokořit se pod mocnou Boží ruku přináší vždy dobré věci! Ale neboj se, pokud jsi tento společný půst „nestihl“, máš před sebou celý zbytek roku!

Nanda

*Abychom zakoušeli,
jak skrze nás působí Boží víra,
je nezbytné chápat Boží království,
jeho podstatu a účel.*

Peter Game

z knihy Přijímat Boží víru

www.kspraha.cz
www.facebook.com/kspraha

PŘEČTĚTE SI

Zase bylo vyprodáno	3
Kde pracujeme – školství 4 a 5	
Z lásky k muslimům	7
Neboj se, protože já jsem s tebou	8

Zprávy z vedení sboru

Na základě rozhodnutí vedení sboru o zrušení regionu Černý Most byla činnost regionu ukončena ke konci minulého roku. Členové přestoupili na jiné regiony a do jiných sborů, finance regionu byly uloženy pro budoucí službu na Černém Mostě nebo jinou nečekanou potřebu.

V souvislosti s ukončením regionu rezignoval na službu staršího Pavel Ondrák. Děkuji Pavlovi za jeho službu a přeji mu vedení od Pána do nových věcí, které má pro něj připraveny.

*Za staršovstvo
Lubomír Ondráček*

Sborový víkend

29. 4. – 1. 5. 2016

Historicky první sborový víkend se uskuteční **29. 4. – 1. 5. 2016**. O místě nyní jednáme. Možnost přihlášek včetně ceny bude zveřejněna v příštím čísle Sborového dopisu.

Začneme v pátek večerem modliteb a chval (večeře není objednána, stravování začne sobotní snídaní a skončí nedělním obědem), v sobotu dopoledne budou semináře

a různá setkání, odpoledne volno, večer společné shromáždění. V neděli dopoledne bude společné shromáždění a skončíme obědem. Na víkend s námi pojede také Pete Game.

Bude možné přijet třeba jen na sobotu, ale takovou možnost si bude muset každý zorganizovat individuálně.

Lubomír Ondráček

Nadační fond Generace 21

V neděli 24. 1. 2016 dorazili první iráckí křesťané do ČR, část se však zdrží v Libanonu

Z administrativních důvodů se bude muset v Libanonu 2–3 týdny zdržet část z iráckých uprchlíků, kteří měli přiletět v neděli 24. 1. Přesto několik lidí (10) smělo přiletět, tedy platí, že první křesťané ze seznamu 153 osob jsou v ČR.

Tito lidé přiletěli z Libanonu, kam se jim podařilo dočasně uprchnout z táborů z Erbilu. Po přivítání na letišti v Praze odjeli autobusem do rekreačního centra Okrouhlík u Jihlavy. Po zhruba dvouměsíčním adaptačním pobytu se přesunou do bytů přímo v Jihlavě, kde bude pokračovat intenzivní výuka češtiny a další adaptační a integrační programy.

NF si váží vřelého přijetí a podpory ze strany vedení města Jihlava. Vše bude probíhat i za pomoci místních křesťanů a dalších dobrovolníků.

Jejich příjezd je také výsledkem předodjezdových pohovorů, které proběhly se všemi těmito lidmi na českém velvyslanectví v Bejrútu. Rozhovorů se zúčastnil i zástupce NF G21 Jan Dezort. Uvedl, že vše proběhlo v pořádku a podle plánu a že si velmi váží profesionálního a přítom lidského a laskavého přístupu zástupců MV, policie ČR i zaměstnanců zastupitelského úřadu k rodinám, se kterými vedli pohovory.

NF G21 naplno pracuje na přípravách přijetí všech zbývajících.

Od ledna 2016 se do týmu NF G21 připojil manažer Daniel Žingor, který bude koordinovat proces integrace a pobytu iráckých křesťanů v ČR.

(převzato z www.gen21.cz)

Modlitební témata ✨

- **Kurz Příprava na manželství** – aby účastníci dobře zvážili své rozhodnutí vstoupit do manželství a položili dobré základy pro celoživotní vztah.
- **Za službu sboru na nových místech** – Barrandov, Mníšek pod Brdy, Úvaly. Povzbuzení pro ty, co na těchto místech slouží, nově obrácené lidi.
- **Kurzy, které v únoru začínají** – Finanční kompas, Začít znovu (pro lidi, kteří prošli rozvodem) – aby kurz účastníky posunul v praktických věcech a ve vztahu s Bohem.

Vyhodnocení minulých témat.

Na Základy přišlo na první setkání třináct hostů a na druhé jedenáct. Účastníci jsou od mládeže až po starší generaci. Výsledky sborového pŕstus nejsou lehceměřitelné, ale mám naději, že se brzy projeví.

Kroužky na Palmovce 2016

tvořivost • zábava • poznání

2. POLOLETÍ

**JUST
START TO
SPEAK**

– **mluvit a rozumět
v angličtině**

pro mládež od 12 do 15 let
lektor: Mgr. Irena Martinková
pondělí 17:15-18:00

pro děti od 9 do 12 let
lektor: Jakub Říha
čtvrtek 16:00-16:45

**HUDEBNÍ
PÁTRÁNÍ**

– **zážitková výuka
poslechu hudby**

pro děti od 8 do 12 let
lektor: Mgr. Johana Dittrichová
úterý 16:00-17:00

**VÝTVARNÉ
TECHNIKY**

– **kreativita v práci
s různými materiály**

pro děti 5-11 let,
lektor: Mgr. Kristýna Leitermannová
středa 16:00-17:00

**TAJEMSTVÍ
PALACŮ
A KOSTELŮ**

– **co nevíte o památkách**

pro děti od 10 do 14 let
lektor: Ing. arch. Tomáš Dittrich
čtvrtek 15:00-16:00

**VÍC NEŽ
MAČKAT
SPOUŠT**

– **fotografický kurz**

pro děti od 12 do 16 let
lektor: Tomáš Božovský
úterý 16:30-18:00
kurz začne od dubna

**Stále je možné se přihlásit
www.krouzkynapalmovce.cz**

Zase bylo vyprodáno

Poslední neděli před Vánoci bylo na našem regionu rušno. Copak se dělo? Málo toho vskutku nebylo a mohli jsme přivítat hodně hostů, kteří naše bohoslužby běžně nenavštěvují. Někteří se nechali pozvat na vánoční představení „Putování za hvězdou“, v němž nám děti z nedělní školy zahrály nově pojatý biblický příběh. Děti se zhostily svých rolí velmi dobře a představení se jim moc povedlo ☺. Dalšími hosty byly děti s maminkami, které navštěvují Centrum dětí a mládeže Teen Challenge na Žižkově. Přichystali jsme pro ně akci nazvanou „Rozbalené Vánoce“. Rodiny jsme prostřednictvím Centra pozvali na vánoční bohoslužby a předali jsme dětem i maminkám dárky, které jsme pro ně koupili. A jak se jim u nás líbilo? To nám hned druhý den napsala Anna T., která v Centru pracuje: *Milí přátelé, moc Vám děkujeme za děti a rodiny, které se mohly účastnit včerejších Rozbalených Vánoc. Bylo skvěle vidět je, jak se cítí poctění a jak jsou v dobré náladě – takto jsem jednu tu rodinu ještě neviděla! Povzbudila jsem je, aby Vaše shromáždění dál navštívili. Jedna maminka řikala: „Jsou tu opravdu hodní lidi“ a její syn říkal: „Já sem chci chodit pořád“. Mám radost a děkuju i já osobně za povzbuzení, které to přineslo mně osobně ☺. Přeji Vám požehnané Vánoce a Ježíšův pokoj a radost na každou chvíli! Anna T. – Centrum dětí a mládeže.* Poté, co už všechny děti v sále (ano, opravdu všechny – ani děti z nedělní, ani děti hostů nepřišly zkrátka ☺) dostaly dárek a odešly na svůj program (velký dík patří nejen našim služebníkům, ale i dvěma ochotným členům z jiných regionů za pomoc s dětmi z Teen Challenge), nastal čas pro chválu a kázání.

Autoři divadelní hry: Antonie a Petr Hrdinovi

Ota Kunzmann se s námi sdílel o tom, jak naše srdce naplňuje touha vrátit se k Bohu, který je plný lásky a přijetí. K lepšímu pochopení poselství využil ukázky z filmu E. T. – Mimozemšťan. Po skončení bohoslužeb na nás čekalo v předstání ještě

Divadlo bylo vtipné, díky provizornímu podiu i dobře viditelné. ☺ Oblíbená role hvězdy letos Kačka Homolková. Foto Jiřka Homolková

bohaté občerstvení – byla totiž vyhlášena soutěž o nejlepší závin ☺.

A nechybělo samozřejmě ani cukroví. Myslím, že se celé odpoledne skvěle vydařilo. Bylo povzbuzující vidět, jak se hosté u nás cítí dobře. A myslím, že bylo mezi námi dobře i tomu nejdůležitějšímu, Pánu Ježíši, a že se radoval spolu s námi ☺.

Zuzka Mourková

● MISIE

Ježíš Kristus zachránce světa (Jan 4,42)

Předvánoční evangelizace na I. P. Pavlově u metra v Praze 18. 12. 2015, Radost tří generací. Spontáně nadšené byly hlavně děti, které projevovaly až „totální“ radost. Vystupovali jsme ve stanu, na kytaru hrál a zpíval Pěťa Houšek. Kolem 21. hodiny se zde tancovalo. Cizí lidi se začali s námi radovat a nějaká anglicky mluvící mulatka tančila i s kočárkem. Ani nevěděla proč, jedna sestra jí řekla o Ježíši v angličtině a to ji doslova roztočilo. Armén a Ukrajinec tu rozdávali poselství v tištěné podobě vánočního dopisu. Každou chvíli dorazila tramvaj a než se lidé rozešli byli konfrontováni s radostí skupiny lidí, co tu kázali, zpívali, rozdávali traktáty, oslovovali lidi, poskakovali, tančili. A se jménem Ježíš, které znělo z písní, kázání, rozhovorů. Petr se během zpěvu začal smát radostí. Jeden starý muž se mne ptal s vážným výrazem, téměř poděšeně: Jakou církev zde propagujete? Co se tu děje? Ježíš se tu děje. Žádná církev. Pán slávy vstoupil skrze srdce lidí do ulice, Kníže pokoje se koná na I. P. Pavlova, Zachránce národů láme bariéry srdce, volá lidi, zbavuje strachu, roz-

pouští deprese, povolává. Přistoupila dívka, a prosila, aby mohla oslovit skrze aparaturu svou ztracenou sestru, co tu bloudí a hledá ji. Z mikrofonů zaznělo: „Katko, hledá tě Monika na rohu KFC, hledá tě také Ježíš, který volá všechny ztracené...“ O ztrátě a nálezů jsem vzápětí kázal: „Tak jako matka hledá své ztracené dítě v parku, tak Bůh hledá tebe v tomto městě. Zde, na I. P. Pavlově v tuto chvíli. Ano, tebe se to týká...Přestaň prchat před sebou do tmy zkázy. Ježíš je zde, aby s ním vešel do kontaktu dřívě, než skončí amnestie, atd. Zazněl výsměšný hlas: Hele, ježíšek. Kázu dál: Jaký Ježíšek? Jsou to dvě slova: Ježíš a šek. Ježíšek znamená, že Pán Ježíš podepsal svou krví šek na tvé jméno, než zemřel za tebe na kříži. A vstal z mrtvých. Ježíš podepsal šek. Byl jsi vykoupěn z otroctví a ten šek boží milosti platí na tvé jméno a tvůj život. Ty si jej musíš vyzvednout. Dnes, vírou, zde, na I. P. Pavlova, v tuto chvíli. Nebo tam, kde nyní čteš tento vzkaz. Jednou se budeš nakažlivě, zářivě a totálně radovat, protože poznáš, že JEŽÍŠ JE ZACHRÁNCE SVĚTA! Václav Lamr

Učit na základní škole

Proč pracuji jako učitelka?

Pro studium na pedagogické fakultě jsem se rozhodla téměř před 36 lety. Tuším, že důvodem tehdy bylo následování starší sestry, která již na této fakultě studovala. S odstupem času si uvědomuji, že moje tehdejší volba byla správná.

Co tato práce obnáší?

Prakticky to znamená, že běh mého života se člení do deseti měsíců školní docházky a necelých dvou měsíců „prázdnin – dovolené“, kdy se snažím psychicky i fyzicky zregenerovat. Týdny běží podle rozvrhu, školního zvonění, různých akcí, školení, škol v přírodě apod. Nemoc se nepřipouští (kolegyně musí suplovat), k lékařům se chodí zásadně mimo vyučování. Každodenně prožívám obrovskou zodpovědnost za výchovu a vzdělávání žáků, ale také ručím za jejich bezpečnost během vyučování a v průběhu školních akcí. Pravdou ale je, že děti z mé třídy (od 1. do 5. ročníku) mě dokázaly vždy rozveselit, vytáhnou ze smutku nebo špatné nálady. Děti jsou totiž přímé, pravdomluvné a spontánní.

Jak mě Bůh vede a pomáhá mi?

Víra v Boha, Jeho pokoj převyšující veškerý lidský rozum, mi dává sílu, moc a trpělivost, která je dnes ve školství zapotřebí. Bůh mi pomáhá hledat a nacházet cestu k dětem, být vstřícná, spravedlivě přísná, chápající, respektující. Pomáhá mi vydržet tlak ze strany rodičů, kteří často nedokážou určit hranice svým dětem, bojí se konfrontace a snaží se

zodpovědnost za výchovu dětí přesunout na pedagoga a školu.

Cíle v práci

Mým cílem je vypěstovat u dětí kladný vztah ke škole a učení. Naučit je respektovat druhé (spolužáky), autoritu (učitele, dospělého), pěstovat otevřené vztahy učitel – žák a budovat mezi nimi důvěru.

Co mi práce „dává a bere“?

Na této práci mě těší to, že vidím, jak se v průběhu času z nesmělého a vystrašeného prvňáčka stává sebevědomý a samostatný student. Bere mi hlavně fyzické a psychické síly, které se ale s Boží pomocí daří obnovovat.

Co si myslím o základní škole?

Všeobecně stále rostou nároky na žáka, rozšiřuje se množství učiva, mění se osnovy, každá škola má jiné učební plány. Odchod žáků na víceletá gymnázia s sebou přináší odliv těch, kteří napomáhají pestrému a motivujícímu složení třídních kolektivů.

Proč je dobré, aby ve školství pracovali křesťané?

Věřící učitelé mohou dětem ukazovat křesťanské hodnoty. Úcta ke každému dítěti by se měla projevovat v každodenním přístupu. Dodržují Boží principy i ve světském prostředí, svým postojem jsou příkladem žákům i kolegům.

Komu bych tuto práci doporučila?

Ve školství musí pracovat silná osobnost,

Učitelka o prázdninách

kteřá má srovnané životní hodnoty. Osobnost schopná být důsledně laskavá, otevřená pro každého, ochotná naslouchat a účelně věnovat čas i osobní pohodlí těm, které vzdělává. Osobnost, která dokáže spolu s žákem přijmout i jeho rodiče – ovlivněné stále více svobodnějšími názory ve společnosti.

Práce učitele na základní škole je naplněná, radostná, pestrá, dobrodružná, náročná i vyčerpávající. „Vysvědčení“ od maminky bývalé žákyně, která mi v něm poděkovala za moje životní rozhodnutí stát se učitelkou, mě stále povzbuzuje do další pedagogické práce a utvrzuje v tom, že moje práce není zbytečná a má smysl.

Hanka Bálková, region Západ

„Můžete to okupovat?“ aneb Jak se učí na Karlově Univerzitě

Často se říká, že být učitelem je spíše povolání než zaměstnání, a v mém případě to platí stoprocentně. Bůh mi toto poslání dal už během mých vysokoškolských studií. Byl jsem tehdy na začátku třetího ročníku a málem mě vyhodili ze školy kvůli zkoušce, na kterou jsem šel v posledním možném termínu a nezvládl ji. A právě v té době se zázračně objevil člověk, který mi řekl, že Bůh mě miluje, že dostanu ještě jednu šanci, dostuduju a budu učit, jak jsem chtěl. Pravdu měl ve všem. Prošel jsem pak jako učitel různé druhy škol, od křesťanského

gymnázia přes soukromé učiliště až po vesnickou malotřídku, ale vyzkoušel jsem si i podnikání a práci řadového dělníka ve firmě na skenování dokumentů – to když jsem zrovna nemohl sehnat práci na žádné střední škole. Modlil jsem se za to a znovu jsem dostal ujištění, že mám být učitelem; krátce na to jsem získal místo jako odborný asistent na Ústavu cizích jazyků 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy.

Naše katedra není zaměřená moc vědecky, náš úkol je především připra-

vovat budoucí lékaře a sestry po jazykové stránce. Já učím jednak lékařskou terminologii (tedy víceméně latinu), jednak češtinu pro cizince. Těch u nás studuje celá řada, převážně z Norska a Švédska, ale i z dalších, většinou evropských zemí; občas se objeví i nějaký Arab či Američan, v poslední době k nám přijíždí čím dál tím více studentů z Izraele. Ateisté, křesťané, muslimové i Židé u nás studují v jedné třídě a nikomu to nepřipadá nijak problematické; všichni mají tolik práce, aby zvládli zkoušky a stali se dobrými doktory, že jim už téměř nezbyvá čas na nic jiného.

Když jsem na univerzitě začínal, dlouho jsem si nemohl zvyknout na to, jak inteligentní a kultivovaní lidi učím. Studenti medicíny obecně patří mezi elitu, a třetí lékařská fakulta je dlouhodobě hodnocena jako nejlepší pracoviště svého druhu u nás. Cokoliv tady vyložím, to většina posluchačů hned pochopí a pamatuje si. Navíc neřeším problémy s kázní či docházkou, nemám žádné dozory na chodbách či třídní schůzky jako na základní nebo střední škole. Na druhou

● KDE PRACUJEME: školství

stranu, člověk si v akademickém prostředí stále musí doplňovat vzdělání a nemůže si dovolit přijít nepřipraven. Právě tohle je pro mě jedna z výzev, které činí tuto práci tak zajímavou a dobrodružnou.

Jinou, neméně zajímavou výzvou je pro mě přiblížování české kultury a českého jazyka našim zahraničním studentům. Pro většinu z nich je náš jazyk velmi těžký, a tak tu není výjimkou, když vám někdo sdělí, že

„včera jedl do školy metro.“ Jeden Nor, který jinak uměl česky docela dobře, mi na otázku, jak se má, pravidelně odpovídal: „Já jsem fajn.“ A když někdo nerozumí, klidně se zeptá: „Můžete to okupovat?“ I přes tyto drobné epizody si ale většina z nich nakonec Česko i Čechy zamiluje a o naši kulturu mají opravdový zájem. A pomáhat jim v jejich objevování, to je práce, která za to stojí.

Zdeněk Zárbybnický, region Palmovka

Učitelkou sestřiček, policajtů i masérů

Učím angličtinu na zdravotnické SŠ, kde ale zdaleka nejsou jen zdravotní sestřičky. Máme i obory jako masér nebo policajt. To znamená, že přijdu do kontaktu se studenty velmi různorodých zájmů.

Vidím, jak většina z nich nemá rodiče, kteří by doma stanovili rozumná pravidla. Jedna studentka mi dnes vyprávěla o spolužákovi, jehož maminka se ho bojí napomenout, aby jí to nevrátil i s fackou.

Vzhledem k tomu, že jde o státní školu, neměla bych o Bohu vůbec nic říkat, na Vánoce a Velikonoce si to ale nemůžu nechat ujit. Vždycky se to dá vysvětlit tím, že svátky jsou maturitní téma, takže to vlastně probrat musím (já chudák ☹). Letos o Vánocích jsem se studenty poslouchala písničku Mary, did you know, ve které je spousta věcí o Je-

žíši – nejen o jeho narození, ale také že chodil po vodě, uzdravoval slepé, hluché a chromé, křísil mrtvé a že se stal „božím beránkem“. Tuhle frázi nikdo moc nechápal, takže jsem se vesele mohla pustit do vysvětlování starozákonních obětí (ty miluju) až k Ježíši, který nikdy nic špatného neudělal, právě jako „ty chudinky zvířátka“ (slovy studentů). Tak jsme velice přirozeně došli k tomu, že problémem

je každá špatná věc, kterou člověk udělá – nejen krádež nebo vražda, ale třeba i drobná lež a podvod. Mluvili jsme o odpuštění, jak je náročné o něj poprosit i odpustit, a že je trest vlastně velice zdravá věc, protože po něm už člověk nemusí žít s nejistotou a pocitem viny. Když jsem vysvětlovala evangelium a zakončila jsem tím, že „tomuhle fakt velká spousta lidí věří i dneska, a je vlastně skvělý,

když člověk ví, že všechno špatný, co kdy udělal, je odpuštěno a může začít znovu“, visely na mě všechny oči, a nikdo neřekl ani slovo. Z jejich očí bylo vidět, že jim to taky přijde „fakt skvělý“.

Někdy mi bývali spolužáci i někteří lidé ze sboru říkají, že je mě na střední škole škoda, že bych měla pracovat spíš se studenty, kteří se chtějí učit a jsou vychovanější, tedy na gymplu. Vidím to přesně naopak. Myslím, že by mě byla škoda tam. Tam děcka už často motivovaná jsou a mají dobré rodinné zázemí. Mívají koníčky a jsou vlastně docela spokojení. Většina mých studentů je ze života příšerně otrávená, školu nenávidí, rodiče buď nemají, nebo jsou rozvedení, anebo je taky nesnáší. S takovými studenty je radost pracovat. Když přijdu do práce s dobrou náladou, úplně je to vyvádí z míry... často mi večer píšou... někteří mi říkají, že si přijdou oškliví, hloupí a špatní. Jiní na pondělních hodinách vypráví o tom, že se o víkendu opíjeli. Nedávno mi napsala studentka, že jí byl přítel nevěrný, a jak se tím trápí... pak jsme se sešly a povídaly jsme si o tom a o jejím životě.

Dospívající jsou vděční za jakýkoliv projev pozornosti, lásky nebo úcty. Jako Boží děti jsme toho plní a moc si přejeme předávat to dál a vidět, jak z toho i nevěřící přijímají pozhřebání. Pro práci učitele na SŠ tohle úplně stačí, tedy v kombinaci s neústupností (ano, ten test si napíšeme zítra, ne, nemůžete dostat jednodušší domácí úkol, ne, nemůžete mluvit sprostě, ano, musíte na otázku odpovědět atd.). Člověk ani tak nepotřebuje pevné nervy a přísnost, jak se často říká. Stačí, aby studenti pochopili, že hranice jsou hranice a nejede přes ně vlak...

Johanka Dittrichová, region Sever

Kroužky na Palmovce 2016

tvůrčivost • zábava • poznání

TAJEMSTVÍ PALÁCŮ A KOSTELŮ – co nevíte o památkách

pro mládež se zájmem o historii od 10 do 14 let
lektor: Ing. arch. Tomáš Dittrich
čtvrtek 15:00-16:00

PROBÍRANÉ TEMATICKÉ OKRUHY:

- poznávání stavebních slohů
- charakteristické rysy románských a gotických památek
- tvarosloví a konstrukce historických staveb
- přestavby a stavební vývoj památky

Stále je možné se do kroužku přihlásit.

www.krouzkynapalmovce.cz

Kroužky na Palmovce 2016

tvůrčivost • zábava • poznání

Jarní tvoření 2. 4. 2016 od 14 hod.

pro děti od 4 do 12 let
tentokrát i pro mládež
a maminky

Zveme vás do sobotních jarních dílniček

- náramky z korálků
- dekorace z fima
- a další výtvarné techniky

Na workshop je potřeba se předem přihlásit na webu. Na Žertvách 23, Praha 8

www.krouzkynapalmovce.cz

Čí je tato země?

„Tato země je naše“, prohlásil pan prezident Zeman ve svém Vánočním projevu. Jeho slova stojí za zamýšlení – mimo jiné proto, že pan prezident své tvrzení nijak zvlášť nerozvinul. Můžeme si položit otázku, zda je skutečně naše, a pokud ano, co to znamená.

Oproti lidem, kteří nemají vztah k Bohu, mám určitou výhodu v tom, že pro tyto úvahy mám východisko v Bibli. Jelikož je pro mě knihou autoritativní, vím, že není tak důležité, co si myslím. Důležitější je, co je pravda. Mohu rovněž říci: Rozhodující je, jak to vidí Bůh.

Z této mé výhody mohou těžit i mí případní čtenáři, a to jak ti, kteří se mnou souhlasí, tak moji oponenti. Netajím se svými východisky, a tudíž činím srozumitelným, proč si myslím to, co si myslím. Tuto výhodu nám neposkytují různí postmoderní myslitelé, protože zpravidla nevyjevují důvody svých mínění, a pokud mluví o nějakých výchozích principech, zpravidla se nedovídáme, proč by měly platit.

Zpět tedy k první otázce: Je tato země opravdu naše?

Zdá se mi, že biblická odpověď zní ano, nicméně toto ano je podmíněné.

Země jako taková se nerozumí sama sebou, ale byla stvořena transcendentním Bohem. Apoštol Pavel cituje výpovědi Žalmů, když píše: „Hospodinova je země a její plnost“ (1K 10,26). V jistém smyslu je tedy země stále Hospodinova. V Písmu je ovšem rovněž řečeno: „Nebesa, ta patří Hospodinu, zemi dal však lidem“ (Ž 115,16 ČEP). Otevírá se nám tedy otázka: Je země Hospodinova, nebo ji dal lidem? Odpověď nalezneme, když uvažujeme o tom, v jakém smyslu Bůh lidem zemi dal. Tady nám snad pomůže zpráva o stvoření, kde v Gn 1,28 čteme: „Plodte a množte se a naplňte zemi, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nad vším živým, co se na zemi hýbe.“

Zatím jsme neprobírali otázku, jak je tomu s jednotlivými národy. Zde radím obrátit se do Deuteronomia, kde (v 32,8) čteme: „Když dával Nejvyšší národům dědictví, když rozděloval syny člověka, ustanovil hranice národů podle počtu synů Izraele.“

Domnívám se ovšem, že toto znění není správné. Existuje variantní znění, k němuž se z významných českých překladů přiklání pouze Jeruzalémská bible, která uvádí: „Když Nejvyšší dával národům jejich dědictví, když rozdělil lidské syny, stanovil hranice národů podle počtu Božích synů.“ Domnívám se, že menšinové znění je zde správné a rovněž logické. Hranice národů skutečně nebyly stanoveny podle počtu Iz-

raelců (tam bychom si museli rovněž klást otázky, ke kterému datu by byl rozhodující onen počet apod.), ale podle počtu „Božích synů“, nebeských bytostí, chcete-li, duchovních mocností (v Novém zákoně označovaných jako „vlády“ nebo „knížatstva“), o nichž jsem přesvědčen, že stojí nad jednotlivými národy. (Určitý vhléd do této věci

**Je země Hospodinova,
nebo ji dal lidem?
Odpověď nalezneme,
když uvažujeme o tom,
v jakém smyslu Bůh
lidem zemi dal.**

nám poskytuje 10. kapitola Daniele, kde se mimo jiné mluví o „ochránci“ perského království.) Vůbec kniha Daniel nás nenechává na pochybách, že v ponebesí probíhá určitý duchovní boj, který je určující pro události na zemi, a to včetně takových fenoménů, jako je stěhování národů. Tyto úvahy zde ale rozvíjet nebudeme a vrátíme se zpět na zem.

Celá země nám byla dána, ovšem nikoli jako kořist, ale jako dar a „svěťenecké území“, na kterém máme vykonávat vládu, z níž se budeme zodpovídat Nejvyššímu. Nebyla nám tedy dána k vydrancování, ale k tomu, abychom v ní jednali jako „vládní pastýři živlů“ (Otokar Březina). A českému národu byla dána česká země. Je na nás, zda z ní uděláme poušť nebo zahradu. Že zahradu lze udělat i z pouště, přesvědčivě dokázal současný Izrael, a to navzdory nepříteli svého bezprostředního okolí i značné části západní civilizace.

Ono tedy skutečně platí, že tato země je „naše“. Měli bychom si ale ujasnit, co to znamená.

Z této země se můžeme radovat, protože Bůh nám ji dal (doporučuji prostudovat kontext citovaného 115. žalmu), ale měli bychom k ní rovněž přistupovat jako zodpovědní správce. Když Bůh řekl, že máme zemi „podmanit“, pak zřejmě počítal s tím, že nad ní prosadíme jeho vládu, o níž z mnoha žalmů a jiných míst v Písmu víme, že stojí na pilířích, kterým se říká spravedlnost a právo. Z Pisma víme, že každý národ – a to včetně Izraele! – může o svou zemi přijít, pokud spravedlnost a právo cítí a prosazovat

nebudě. A zejména z proroků malých i velkých (Abakuk, Jeremjáš, Ezechiél, ale i jiní) víme, že Bůh si často k soudu nad svým lidem použil národ krutý a právem pohrdající, byť každý z těchto národů, který se stal nástrojem Božího soudu, byl sám brzy souzen.

Písmo počítá rovněž s „příchozími“, tj. s přistěhovalci. Tito „příchozí“ měli v Izraeli stejná práva jako „domorodci“, měli ovšem i stejné povinnosti. Museli dodržovat náboženské i jiné předpisy hostitelské země, kupříkladu museli dodržovat židovskou sobotu, nesměli si dělat smuteční zářezy, tetovat se apod. Jinak řečeno, museli se integrovat.

Je toto vše relevantní pro současnou přistěhovaleckou vlnu, které Evropa čelí? Jsem přesvědčen, že ano. Domnívám se však, že naši motivaci by neměla být „lidská práva“, nýbrž milosrdenství a soucit. To by nás mělo vést k starosti o ty nejpotřebnější. Vdovy a sirotci neohroží náš stát, ale velké množství migrantů ho ovšem ohroží. Pokud se jen trochu seznámíme s nedávnými dějinami i současností Francie, Německa, Itálie či severovýchodních států, vidíme, že jakmile v nějaké zemi vznikne paralelní kultura a struktura, je zaděláno na vážné problémy, z nichž terorismus je nejvýraznější, byť patrně nikoli hlavní. Jinými slovy:

**Z této země se můžeme radovat,
protože Bůh nám ji dal
(doporučuji prostudovat
kontext citovaného 115. žalmu),
ale měli bychom k ní rovněž
přistupovat jako
zodpovědní správce.**

Měli bychom přijímat nejpotřebnější, ale jen do té míry, abychom neohrozili právní stát tím, že bychom připustili vznik paralelní společnosti, v níž by platilo právo šaria, ženská obřízka (Británie hlásí 15 případů denně!) a v níž by obyvatelé určitého místa sledovali většinou arabskou a nikoli místní televizi (jako je tomu např. v Malmö). Rozhodně bychom se neměli přizpůsobovat lidem, kteří si přinášejí své nebezpečné předsudky (jako se děje např. ve Švédsku, kde se v hodinách dějepisu přestává učit o holocaustu). Měli bychom být milosrdní, nikoli tvrdí, nicméně neměli bychom se domnívat, že naším úkolem je spasit celý svět.

Ano, tato země je naše. Není „všech“, protože za to, co je „všech“, nenese nikdo odpovědnost. Ale my, kterým byla tato země svěřena, bychom měli být milosrdní. Jsme správci, nikoli vlastníci. Zodpovídáme za to, co se v naší zemi děje.

Dan Drápal
2. ledna 2016

Z lásky k muslimům

Už je to skoro osm let, kdy jsem se poprvé osobně setkala s uprchlíky z muslimských zemí. S pár dalšími jsem se vydala na dva týdny sloužit těmto lidem v rakouském křesťanském středisku Oasis. Na tento výjezd jsem původně jet nechtěla. Měla jsem za to, že misie není nic pro mě, ale vnímala jsem, že mi Bůh říká, ať jedu. Nakonec jsem se vracela nadšená z nových zkušeností a otázkou, zda ta misie není i pro mě.

Od té chvíle se můj život začal stáčet tímto směrem. Na VŠ jsem změnila obor z učitelského na sociální, abych i profesně měla více šancí pracovat s těmito lidmi. Pustila jsem se do učení se perštiny a hlala knihy o Íránu a Afghánistánu. V neposlední řadě jsem se také začala zajímat o misi a setkávat se s podobně zaměřenými lidmi a misionáři.

Rok po prvním misijním výjezdu jsem jela znovu. Poté následovaly další výjezdy na další místa, kde jsem měla příležitost svou lámanou perštinou navazovat kontakty s ženami a prakticky jim ukazovat Boží lásku. Magisterské studium na Filozofické fakultě, kam jsem se dostala opravdu z Boží milosti, mi přineslo příležitost účastnit se pravidelných lekcí perské konverzace s rodilou mluvčí. To mi pomohlo se rozmluvit a připravilo mě na dvouměsíční službu ve středisku pro uprchlíky v Athénách v létě 2013. Tam jsem poprvé byla schopna s afghánskými ženami sdílet příběhy o Ježíši v perštině a modlit se s nimi v jejich jazyce. Navázala jsem přátelství s některými muslimkami i čerstvými

křesťankami. Bylo mi ctí být u křtu jedné z nich, vidět jejich touhu poznávat Bibli nebo třeba zpívat perské chvály i s těmi, kdo se stále považovali za muslimky. Do místního týmu misionářů jsem skvěle zapadla a poprvé zazněla nabídka, zda se nechci zapojit dlouhodobě.

O rok později jsem se vrátila se třemi přáteli z našeho sboru jako vedoucí dvoutýdenního výjezdu. Znovu jsem v athénském středisku byla jako vedoucí krátkodobého týmu i loňské léto. (O obou výjezdech se psalo též ve Sborovém dopise). Vzhledem k tomu, jak rapidně se zvýšil počet příchozích uprchlíků do Evropy, bylo mnohem jednodušší se s uprchlíky setkávat i mimo středisko. Chodili jsme na malé náměstí a do parku, kde mnoho uprchlíků přechodně bydlelo. Viděla jsem, jak to Pán naplánoval. Mohla jsem vystoupit z pomáhající role a přisednout k nim jako sobě rovným, vyslechnout příběhy, nabídnout modlitbu, vyprávět o Ježíši i jednoduše být s nimi. Živě si pamatuji poslední den v parku. Znamé z posledních dní jsem tam už neviděla, zato tam bylo mnoho dalších žen, které čerstvě dorazily na svou první evropskou zastávku. S jednou z nich jsem ještě strávila chvíli rozhovorem a modlitbou. Věděla jsem, že bych tam takto mohla strávit ještě hodiny a dny. Výjezd ale končil a my museli odjet.

Po návratu jsem nemohla přestat myslet na některé chvíle v Athénách. Rostla touha být tam a pomoci jim, aby se hned na kraji

„křesťanské“ Evropy setkali s Boží láskou. Moje modlitby na toto téma nabraly obrátky a pomalu jsem získávala jistotu, že je to správný směr. Když jsem pak na internetu zahlédla fotografii z „našeho“ athénské náměstíčka plného afghánských rodin, věděla jsem, že moje místo je tam. Po dalších modlitbách a potvrzeních jsem podnikla praktické kroky. V Athénském středisku Helping Hands nadšeně souhlasili. Můj region se rozhodl mě podpořit a zaregistrovala jsem se u Nadačního fondu KMS. V současné době se naplno věnuji přípravám. Pokud vše půjde dobře, mohla bych na přelomu března a dubna přesunout na místo určení (prozatím na rok a půl).

Ve středisku se zapojím do běžného týdenního programu (obědy pro rodiny, programy pro ženy, děti, atd.). Budu navazovat vztahy s afghánskými a íránskými ženami a sdílet se s nimi o Ježíši. Možná dojde i na praktickou pomoc jako lekce angličtiny. Těším se i na občasně chvály v perských církvích a perskou skupinku biblického studia při mezinárodním sboru.

Čerstvé zprávy od mých přátel z Athén mluví o uprchlících z muslimských zemí, kteří sami přicházejí s tím, že si přejí dostat Bibli nebo se rovnou stát křesťany. Věřím, že i toto období, kdy přichází do Evropy více lidí z muslimského prostředí, si chce Pán po-užít, aby se mohli setkat s Ježíšem. V Evropě mají více svobody a možností se o Ježíši dozvědět. Mnozí z nich jsou evangelium velmi otevření. Pole se běhají se ke žni. Je mi ctí být u toho a modlím se, aby Bůh posílal i další dělníky. „Markéta“

Misie mezi muslimy – konkrétní možnost pro každého

Mnohé možná při sledování zpráv o uprchlické vlně napadlo, co my s tím můžeme dělat. Věřím, že jako církev máme jasný úkol. Naším posláním je seznámit tyto lidi s Kristem a učinit z nich jeho následovníky. To, že se jako muslimové narodili, neznamená, že tak musí i zemřít. Hranice mohou střežit nekřesťané, humanitární pomoc mohou vozit nevěřící, ale evangelium jim nikdo jiný neřekne. Mnozí z nich po něm hladovějí a zatím neměli šanci se s ním setkat. Ne všichni křesťané ale mohou jít, umí jazyk nebo mají obdarování těmto muslimům sloužit. Jako církev jsme ale tělo s různými údí. Každý má své místo a funkci. Nikdo ale nemůže dělat nic bez ostatních a na každou činnost je potřeba celé tělo.

Bylo by škoda propást **jedinečnou šanci**, kterou jako sbor dostáváme. Za uprchlíky se na jaře chystá odjet „Markéta“ z jednoho z regionů. Pochtivě se připravovala osm let. Umí jazyk. Zná místo, lidi i službu, která ji čeká. Jede do Athén, které jsou důležitou křižovatkou na uprchlické trase. Mnozí z uprchlíků jsou hladovějí po skutečném vztahu s Bohem,

pravdě a lásce. „Markéta“ nemůže a nemá dělat tuto službu bez nás. Není to její služba, ale může a má to být naše služba.

Ideální možností, jak se prakticky zapojit, je **adopce misionáře** skupinkou (případně regionem, rodinou nebo jednotlivě). Je potřeba vzít na sebe závazek, který bude splnitelný. Časově by se ideálně týkal roku a půl. Nemusí to stát moc a přitom to může pomoci. Pokud se skupinka rozhodne alespoň jednou měsíčně misionáře připomenout, modlit se a poslat nějakou stanovenou částku, je to skutečný podíl na misii. Tisíc korun měsíčně přitom dává v pěti lidech jen dvě stovky na osobu. Hlavní výhodou je, že se misie takto stává součástí života skupinky. Můžeme se plnohodnotně podílet na misii, pravidelně na ní myslet a přitom to nijak nezatíží běžný život. V případě zájmu se neváhejte ozvat na e-mail níže.

Pak je samozřejmě také možné poslat **jednorázovou podporu** (na účet pod Nadačním fondem KMS). V případě, že byste nějakou vyšší částku zvažovali, je lepší dát vědět. Pro skládání podpory a rozpočet je užitečné

mít přehled, zda se peníze schází. Celková podpora vychází kolem tisíce eur na měsíc s plánovanou dobou rok a půl. Vítání jsou také jednotliví modlitebníci, jednotliví příspěvatelé, fundraiseri a pomocníci. Pokud byste měli zájem, hlaste se. Vždy platí, že je třeba zvážit, jaký závazek bude splnitelný.

Bůh se může postarat o zdroje i odjinud, ale věřím, že je výsadou církve podílet se na misii. Zvláště misie mezi muslimy a uprchlíky je nyní nanejvýš aktuální výzvou. Máme možnost oslovit ty, kdo doposud neslyšeli. Přitom stojí na prahu Evropy a možná tu za pár let budou žít s námi. Zkušenosti z této služby se mohou do budoucna velmi hodit. Žijeme v bohaté zemi a máme z čeho dávat. Evropa je naší zodpovědností a Ježíšovo zadání jasné. Nyní máme možnost poslat kvalitního člověka. To málo, které zasejeme, se vrátí s požehnáním zpět jednotlivcům i církvi. Nenechme si to utéct. Když dáme každý trochu, můžeme udělat hodně.

Každý, kdo by se chtěl zapojit nebo se dozvědět víc, píše na misijnikurz.praha@kaes.cz. Misijní rada

Neboj se, protože já jsem s tebou

Když začal vznikat tento článek, neuplynulo ani 24 hodin od okamžiku, kdy v izraelské osadě Otniel arabský terorista ubodal izraelskou ženu jménem Dafna Meir. Stalo se to u vchodu do domu, kde bydlela se svým manželem a šesti dětmi – čtyřmi vlastními a dvěma v pěstounské péči. Celému hrůznému dění přihlížela její nejstarší dcera, která sice nedokázala vraždě zabránit, ale hlasitým voláním o pomoc přispěla k tomu, že se útočník nepokusil vniknout do domu a ve vraždění pokračovat, ale dal se na útěk. Izraelské bezpečnostní síly teroristu během dalšího dne dopadly – jednalo se o 15letého arabského mladíka z nedaleké arabské osady. Jeho otec ve svém veřejném vyjádření řekl, že je na svého syna pyšný. Natan, manžel Dafny, se během rozhovoru s izraelským prezidentem Reuvenem Rivlinem vyjádřil následovně: „Známe dobře tuto nenávist, ale už jí bylo dost. Skutečným řešením je láska. Každý večer si povídám se svými dětmi a neslyšel jsem od nich jediné nenávistné slovo.“

Následující den po vraždě Dafny se v osadě Tekoa stala cílem teroristického útoku další Izraelka, Michal Froman. Ženu v 18. týdnu těhotenství v obchodě s oděvy pobodal nožem 19letý Arab, kterého vzápětí postřelil ozbrojený civilista. Oba zranění byli převezeni do nemocnice, Michal byla po třech dnech propuštěna. Ona sama patří do rodiny mírového aktivisty, zesnulého rabiho Menachema Fromana, který usiloval o mírové soužití s Palestinci. Michal v rozhovoru s novináři vyjádřila svůj údiv nad tím, co se stalo, a tvrdila, že ji útočník ve skutečnosti zabít nechtěl.

Od začátku října 2015 je Izrael ze strany palestinských Arabů vystaven vlně prakticky každodenních teroristických útoků, které si vyžádaly přes 20 životů židovských obyvatel a více než 100 životů teroristů. Ze všech stran Izrael obklopují nepřátelé, kteří sní o jeho zničení. S Egyptem a Jordánskem má sice uzavřené mírové smlouvy, ale postoj valné části obyvatel těchto zemí rozhodně „mírový“ není. Na území Sinajského poloostrova, Sýrie a Libanonu operují radikální muslimské teroristické skupiny, které se svojí nenávistí vůči Židům a touhou po zničení Izraele nijak netají. Naprosto otevřeně o zničení Izraele mluví i Írán. Ten také stojí za podporou šíitských teroristů na Blízkém

východě. Sunnitské teroristy zase podporuje Saudská Arábie. Obě skupiny se navzájem nenávidí a dokáže je spojit jediná věc – společná nenávist vůči Židům.

Ve stejný den, kdy byla zraněna Michal, na jiném místě spatřila světlo světa další rezoluce EU. Poté, co EU přijala rozhodnutí označovat zboží z Judska, Samařska, východního Jeruzaléma a Golanských výšin jako zboží, které nebylo vyrobeno v Izraeli,

smlouvu s Abrahamem, s Izákem a s Jákobem (Ex 2,24); na věčnost: *Uzavřel ji s Abrahamem a odpřisáhl ji Izákovi. Potvrdil ji Jákobovi jako ustanovení, Izraeli jakožto věčnou smlouvu. Řekl: Tobě dám kenaanskou zemi, váš dědičný úděl!* (Ž 105,9-11) Na tom nic nezmění EU, USA, OSN ani všechny arabské země dohromady. Přestože byli Židé v historii vícekrát ze své země rozptýleni, Bůh zaslíbil, že je znovu

shromáždí zpět: „*Neboj se, protože já jsem s tebou. Přivedu tvé potomstvo od východu, shromáždím tě od západu. Severu řeknu: Vydej! A jihu: Nezadržuj!*“ (Iz 43,5-6) Shromažďování lidu Izraele stále probíhá. Ne, nejde to lehce a mnohdy je třeba zaplatit vysokou cenu. Národy samy však podle Božího slova budou pomáhat shromáždit rozptýlené Izraelce: *Já odpovím na jejich skutky a jejich úmysly: přijde čas k shromáždění všech národů a jazyků. I přijdou a uvidí mou slávu... A přinesou všechny vaše bratry ze všech národů jako obětní dar Hospodinu na koních a na vozech, na nosítkách, na mezcích a na dromedárech na mou slávu horu do Jeruzaléma, praví Hospodin...* (Iz 66,18+20) V nebezpečí Bůh sám ochraňuje svůj lid: *Já, já jsem Hospodin a kromě mne žádný zachránce není.* (Iz 43,11) Přes probíhající nepokoje se Jeruzalém naplní pokojem a bude bezpečným příbytkem: *Pohled' na Sijón, město našich svátků, tvé oči uvidí Jeruzalém, klidný příbytek, stan, který se nepohne, jeho kolíky se nikdy nevytrhnou a žádný jeho provaz se nepřetrhne.* (Iz 33,20)

foto Dan Žingor

Západní zeď v Jeruzalémě

následoval další krok. Na popud Irska a Švédska s podporou dalších států (Francie, Finsko) se EU rozhodla omezit platnost svých mezinárodních smluv s Izraelem na území podle tzv. hranic z roku 1967 – tedy popřít svrchovanost Izraele nad tak často zmiňovanými „okupovanými územími“ a dopředu rozhodnout o řešení izraelsko-palestinských vztahů a územním uspořádání. Jaký další krok EU vůči Izraeli bude následovat?

V Izraeli zaznamenali za minulý rok mimořádný nárůst počtu Židů, kteří prchají z Evropy před rostoucím antisemitismem. Židé opouštějí zemi, ve kterých dlouhou dobu žili v bezpečí. Z Evropy jich tak v roce 2015 odešel rekordní počet – téměř 10 000, z toho cca 8 000 z Francie. O přestěhování z Francie do Izraele pak údajně uvažuje 57% Židů – to je téměř 300 000! Vnímají, že Evropa už pro ně není bezpečným místem.

Žijeme ve zvláštní době. Máme výsadu vidět naplňování Božích zaslíbení a proctví. V roce 1948 se stal zázrak a na území zaslíbené země byl založen židovský stát. Jedinečné potvrzení Boží smlouvy s Izraelem. Od Abrahama: *Vonen den Hospodin uzavřel s Abramem smlouvu slovy: Tvému potomstvu dám tuto zemi...* (Gn 15,18); přes linii židovských patriarchů: *Bůh uslyšel jejich sténání a připomenul si svou*

Žijeme ve zvláštní době a Bůh má pro nás zvláštní poslání: *Potěšte, potěšte můj lid, říká váš Bůh. Promlouvejte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu, že se naplnila jeho povinná služba, že je zapláceno za jeho viny...* (Iz 40,1-2) *Kvůli Sijónu nebudou zticha a kvůli Jeruzalému nebudou mít klid, dokud jeho spravedlnost nevejde jako záře a jeho záchrana nevzplane jako pochodně.* (Iz 62,1) *Na tvých hradbách, Jeruzaléme, jsem ustanovil strážce, po celý den i celou noc nikdy nebudou zticha. Vy, kteří připomínáte Hospodina, nedopřávejte si klidu. Ani jemu nedopřejte klidu, dokud Jeruzalém neupevní a dokud ho neučiní na zemi slavným.* (Iz 62,6-7) Je to i tvoje poslání?

Lumír Ptáček,
region Palmovka

● JAK JSEM TO PROŽIL

Návštěva Izraele (pokračování 3. části)

Každý den jsme podnikali nové výpravy po městě a poznávali různé čtvrti a památky. I když je Jeruzalém dosti plný turistů a bylo v něm i hodně vojáků, kvůli probíhajícímu muslimskému svátku Ramadán, působilo město pokojně a bezpečně a cítili jsme se tu jako doma. Skoro každý večer jsme chodili do starého města k Západní zdi (Zdi Nářků). Byl to silný zážitek, modlit se spolu s židovskými ženami, a Jarda zase s muži v mužské části. Do prostoru před Zdí se vchází pouze přes vojenskou hlídku kontrolními rámy, ale vše probíhá svižně a hladce. Před Zdí na jakémisi náměstí bývalo večer už málo turistů, ale zato více židovských návštěvníků. Celé výpravy židovských škol z Izraele a ze zahraničí vesele tančily, zpívaly a fotily se. Také sem pravidelně chodí místní jeruzalémští věřící. Pozorovali jsme ortodoxní muže i mladíky, jak rychle štrádají přes náměstí, živě spolu diskutují, ale pořád někam spěchají. Mladí, staří – „stejnokroj“ je klobouk, pejzy, sako a bílá košile s třásněmi, které za nimi jen vlají! Rozhodně ale nejsou směšní. Vyzařuje z nich odhodlání a sebevědomá radost z důležitého poslání, které mají! Modlit se chodí i neortodoxní, ty značí pouze kipa (jarmulka) na hlavě. Ta je povinná pro každého muže, který by chtěl jít až přímo do prostoru u zdi – vyfasuje kipu hned u vchodu. Ženy, které se modlí u Zdi, jsou všeho věku, ale večer tu bývají spíše mladší a někdy s dětmi. Před zdí je možné sednout si na bílou (v mužské části černou) plastovou zahradní židli. Některá žena si židli přisune

až ke zdi, ale většina sedí kus dál a čtou si z Bible, nebo jiné modlitební knihy, které tu jsou připravené. Ke Zdi chodí jen na několik minut a pak uvolní místo dalším čekajícím. Někdy je slyšet vzlykot – Bohu se svěřují těžká trápení. Mnohé se jistě modlí za muže, syny, otce a bratry na frontě, v armádě. Podle oblečení je velmi jednoduché rozeznat věřící ženy od turistek. Izraelky jsou oblečeny jednoduše, ale vkusně a moc jim to sluší. Sukně (nikdy kalhoty) jsou vždy pod kolena, často do půli lýtek, rukávy košíl, či triček samozřejmě dlouhé alespoň přes lokty, boty mají zavřenou špičku (sandály ani žabky se nevysskytují). Vdané mají na hlavě šátek, nebo jinou slušivou i vynalézavou pokrývku hlavy. Stříhy, materiál a vzory šatů jsou pestré a nápadité a často asi ušité na míru, takže působí pohodlně a zároveň elegantně. V konfekcích sekulárního světa se takové oděvy nedají koupit. Turistky, oděné do napasovaných džín, v tričku s výstřihem, nebo do šortek a minisukní, vypadají v Jeruzalémě vulgárně a trapně. Když jsme se, po 22. hodině, vraceli od Zdi Židovskou čtvrtí domů, bylo zde dosti rušno. Několik kaváren a bister mělo otevřeno a mladé rodiny a dvojice seděly venku i uvnitř, povídaly si, děti kolem běhaly a hrály si, někdo hrál na akordeon, z kavárny zněla hudba. Páry se k sobě chovaly cudně, nikdo nehulákal, nehádal se. Pokojný a radostný večírek. Bylo to jako z jiného (lepšího) světa! Noční Jeruzalém, alespoň ten Západní, kterým jsme procházeli, byl pokojný a bezpečný.

Anna Slobodová

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

Dan Drápal: Budoucnost je za námi Biblické studie I.

Autorova nejnovější kniha obsahuje soubor převážně starozákonních studií. Dvě úvodní, včetně té, která knize dala jméno, se odvíjejí od specifčnosti hebrejských výrazů, aby čtenáře přes výklad Písma dovedly až k obecným úběžníkům lidského života. Žánrově výjimečná je studie o tom, zda se Saulovi zjevil duch mrtvého Samuela – srovnává a rozebírá starší křesťanské komentáře k dané pasáži Bible. *Svévolníci a posměvači*, to je úvaha člena týmu překladatelů Bible, kterému se jeho lingvisticko-teologický po-

hled na dané výrazy nepodařilo prosadit. Zase se ale dostáváme k polohám obecně lidským. Brilantní tematickou biblickou studií a vrcholem knížky je *Chudoba a bohatství*. Na malém prostoru jsou zde vytěženy důležité biblické pasáže k tématu. Autor dochází k závěrům, při kterých se čtenáři tají dech. Zakoušíte, že se účastníte duchovního odhalování biblické pravdy. Závěrečná úvaha nad Knihou moudrosti je teologickým rozbořením části apokryfního textu. Je to přemýšlení o životě, smrti a věčnosti, o východiscích víry a bezbožnosti, o tom, kam se lidský život ubírá a co v něm má cenu.

Vydal *Návrat domů 2015*, vazba *brožovaná*, počet stran 96, cena 135 Kč.

● NA CO SE DÍVÁME

Cirkus Butterfly

Škoda, řekl jsem si po zhlédnutí tohoto krátkometrážního snímku. Škoda, protože takový film si zasloužil delší stopáž. Přesto má necelá půlhodina hodně co nabídnout.

Principál cirkusu Butterfly – Mendéz, projíždí městečkem a vidí, že za chvíli začne představení konkurenčního cirkusu. Rozhodne se představení navštívit, ale nijak jej nenadchne. Hlavním lákadlem pro návštěvníky byla totiž ukázka lidí s různými postižením v čele se sympatickým mladíkem Willem, který neměl žádné končetiny, jen

foto z filmu

místo levé nohy malíčků zákrsek se dvěma prsty. Lidé si na něj mohli ukazovat, smát se mu, nebo po něm hodit, co bylo zrovna po ruce.

Neustále ponižovaný Will se rozhodne dostat ke konkurenci a s vypětím všech sil se mu to bez cizí pomoci podaří. Po nějaké době, kdy pozoruje ostatní při přípravě na představení, jim začne závidět jejich dokonalost.

Mendéz mu ale vysvětlí, odkud všichni ti, které obdivuje, pocházejí. Špičková akrobatka je bývalá prostitutka vyhozená svými „chleboďárci“ na ulici. „Nejsilnější muž světa“ byl kdysi obávaným hospodským rváčem, atd. Každý, kdo se na představení podílel, pocházel z okraje společnosti. Často ze svého dna.

Na Willa nikdo ale netlačil, aby se také nějak zapojil. Byl součástí jedné velké rodiny, která mu poskytovala možnost milovat a být milován. Přesto, anebo právě proto, jednoho dne Will dospěl k zásadnímu rozhodnutí.

Tahle úchvatná filmová jednohubka z r. 2009 v režii Joshuy Weigela mě překvapila svou úderností, kterou jí mohou mnohé obsáhlejší snímky jen závidět.

Nick Vujicic, hrající hlavní postavu, je pastor s obdarováním motivovat ty, kteří pro nějaký problém nedokáží plnohodnotně prožívat svůj život. Role postiženého, který našel místo v životě, byla jeho první a zatím poslední.

Cirkus Butterfly vyhrál cenu za nejlepší krátký film na festivalu Feel Good v Hollywoodu v roce 2010.

Diváci na prestižním filmovém serveru ČSFD jej po zásluze ocenili skvělými 89%.

Pavel Rosecký

Křesťanský sport kemp Horní Blatná

24. – 30. 7. 2016

www.krusnehoryubytovani.cz

Chata pod Vlčí jámou Horní Blatná

Doprava individuální. Maximální počet 30 dětí. **Pro děti od 9 do 14 let** (maší pouze po osobní domluvě).

Fotbal a doplňkové sporty s Pepčou Machulkou, plus různí hosté a další vedoucí. V ceně ubytování strava pětikrát denně, pitný režim, vstupy do tělocvičen, sportovišť a bazénu, odměny, propagační materiál a pojištění.

Cena je 2 300 Kč při zaplacení do konce února, poté 2 500 Kč.

Při zájmu kontaktujte: Josefa Machulku, tel.: 777 864 422,
e-mail: machulka.josef@seznam.cz

Pro novou divadelní
hru sháníme třeba
i nefunkční
MALÝ NOTEBOOK.

DS Kairos II

tel. 605 873 150

Výstavy Václava Lamra

„Smíření“ – judaistické a novozákonní biblické příběhy.

Tyto výstavy mají evangelizační zaměření, hlavní cílové skupiny studenti II. stupně základních škol, středních škol a gymnázií.

Pokud máte možnost, zvěte tyto skupiny na výstavu. Dle domluvy autor koná výklad.

KLATOVY – muzeum. Výstava obrazů a kreseb. Biblické téma „Smíření“ **do 21. 2. 2016.**

Od poloviny ledna doplněna o ilustrace knih romských básníků. Scény z romských osad.

DĚČÍN – Městská knihovna III. patro – **vernisaž kreseb na biblické téma 17. 2. v 17 hod.** Výstava trvá **do 31. 3. 2016.**

BRATISLAVA – galerie Quo vadis a kavárna. **Zahájení a vernisaž 1. 3.** Výstava trvá **do 31. 3. 2016.**

Městská
knihovna
Děčín

17. 2. – 31. 3. 2015
výstava
chodba 3. patro

Václav LAMR: Smíření

Výstava grafik a kreseb s biblickou tematikou

Vernisaž 17. 2. v 16:00

na přednáškovém sále, vstup volný.

Všichni jste srdečně zváni!

www.dcknihovna.cz

tel: 412530976

Divadelní společnost Kairos II
vás zve na představení

Eric – Emmanuel Schmitt
HOTEL mezi dvěma světy

Místo mezi bytím a nebytím, kde jsme si
všichni rovni. Brilantní příběh o životě,
smrti a lásce.

úterý 9. února od 19:30
Karlínské Spektrum
(Karlínské náměstí, Praha 8)

Více info a rezervace vstupenek na www.kairos2.cz
vstupné 200 Kč (studenti, důchodci 100 Kč)

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

Večerní setkání pro mladé, kde to žije
téma Až na konec světa

ŠESTÁ 14.2.
18:00

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

pestrý
program
vstup
jinak
zdarma

mladezpaha.kaes.cz/sesta

Dita Frantíková 724435309

Křesťanské společenství Praha

POZVÁNKA NA DOROSTOVÉ

Pokud je ti 12–15 let, zveme tě, abys s námi strávil jarňáky (Praha 6-10) v Jizerských horách.

Kdy: 6. – 11. 3. 2016 (neděle – pátek, 6 dní)

Sraz: v neděli 6. 3. v 9:00 na Hlavním nádraží před hlavními pokladnami

Návrat: v pátek 11. 3. zřejmě v 16:39 také na Hlavní nádraží

Cena: 1400 Kč pro přihlášené do 27. 2.,

1500 Kč pro přihlášené do 2. 3. (kdy přihlašování končí).

Přihlášku s penězi dáváte například na dorostě Janě.

S sebou: Spacák, přezůvky, kopii kartičky pojišťovny, lyže či snowboard (možno i boby, ale radši něco na sjezdovku), plavky, peníze na bazén, peníze na vlek (ceník najdeš přes stránky mládeže – www.mladezpaha.kaes.cz), Bibli, teplé oblečení, boty do mokra...

Co tam: Zimní radovánky, kamarádi, hry, křesťanské programy, aquapark, výlety...

Soutěžní hádanka: Má to břicho stejně velké jako hlavičku, hlavičku stejně velkou jako břicho a neslouží to k ozdobě. (Když řekneš na jarňákách správnou odpověď vedoucím, dostaneš odměnu.)

Kontakt: Jana Dittrichová – 777 614 496, www.mladezpaha.kaes.cz

JARNÍ PRÁZDNINY 2016

Přihláška na jarní prázdniny 2016 s dorostem KS Praha

Jméno a příjmení:

Adresa:

Datum narození:

Číslo tvého mobilu:

Číslo mobilu rodičů:

Podpis rodičů:

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

7. 2.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.

Chvály: Hudební skupina Mladí s Kristem pod vedením Davida Bukáčka
Kázání: James Cecy – Boží plán pro svatost je dobrý

6. 3.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.

Chvály: Hudební skupina Beracha pod vedením Mirka Bála
Kázání: Lubomír Ondráček – Modlitba, dávání, půst – takový normální křesťanský život
Společná služba starších
Sbírka na mládež

8. 2.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8, Malý sál

19. 3.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamená:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.

Počet členů: 0/0/0

Výstup: Václav a Kateřina Boudovi s dětmi (Alžběta, Tomáš, Jan, Samuel) přestup do CB Rajská Zahrada, Miroslava Pípalová přestup do CB Opava

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá/14

Počet členů: 55/7/30

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Google ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/

Počet členů: 31/2/20

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 91/20/23

Vstup: Lucie Houžvičková (přestup z regionu Černý Most), Libuše Kobyláková (přestup z regionu Černý Most), Anežka Jelínková

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8

Modlitební: 1. a 29. 2., v 18:30 na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)

Počet členů: 98/15/33

STŘED

Pastor: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1

Počet členů: 89/14/26

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula

Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15

Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9

Počet členů: 19/5/1

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově

Počet členů: 76/7/19

Vstup: z ČM přestoupili v listopadu 2015: Zárubovi (Vít, Helena, David, Johana, Veronika), Ondrákovi (Pavel, Marcela, Eliška, Tereza, Filip) a v prosinci 2015 Louthanovi (Pavel, Magdaléna, Terezie, Klára)

Křest: Petr Hrdina ml. (30. 12. 2015)

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal,

Petr Žůna, Jirka Bukovský

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 41/4/14

Výstup: Gawlikovi (Daniel, Kamila a děti Samuel, Sára, Tobiáš) přestup na region Střed

Narození: Šarlota Žůnová

POZOR 28. 2. není region SEVER z důvodu opravy sálu. Neděli můžete využít k návštěvě jiného regionu.

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: p Praha@kaes.cz

www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde v neděli

6. 3. 2016

